

Stanowisko Prezydium Komitetu Nauk Geograficznych w sprawie projektowanego rozporządzenia przewidującego nowelizację rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 stycznia 2019 r. w sprawie współczynników kosztochłonności (Dz. U. poz. 202), które zostało wydane na podstawie art. 367 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.).

Komitet Nauk Geograficznych PAN wskazuje na uzasadnioną celowość podwyższenia wskaźnika kosztochłonności w dyscyplinie „geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna” w zakresie:

- prowadzenia kształcenia - z proponowanych 1,25 do 1,5;
- w zakresie prowadzenia działalności badawczej - z proponowanych 1,5 do 1,75,

Za takim wzrostem przemawiają następujące argumenty:

- 1) prowadzenie badań terenowych w stopniu największym spośród nauk społecznych (zwłaszcza w zakresie zmian użytkowania ziemi, przekształceń osadnictwa, mobilności ludności, transportu itd.);
- 2) powszechnym wykorzystaniem metod geoinformatycznych, teledetekcyjnych, a także satelitarnych w badaniach dynamiki i przekształceń struktur obszarów miejskich, podmiejskich, rolniczych, turystycznych itd.) z użyciem kosztownych rozwiązań sprzętowych i software’owych;
- 3) ścisły związek z badaniami fizycznogeograficznymi, np. w zakresie wpływu zmian klimatycznych na struktury społeczno-gospodarcze, antropopresji, użytkowania ziemi;
- 4) w przypadku kształcenia - prowadzenia ćwiczeń terenowych, zdecydowanie najpowszechniejszych i najkosztowniejszych w naukach społecznych (np. wymagających drogiego sprzętu geoinformatycznego, badań w terenie, wyjazdów za granicę).

Spełnienie powyższego postulatu oznaczałoby uzyskanie takich samych wskaźników kosztochłonności, jak architektura i urbanistyka, która to dyscyplina jest dość zbliżona w zakresie przedmiotowo-problemowym z geografią społeczno-ekonomiczną i gospodarką przestrzenną.